RATNA *die drei dem Urgrossvater vorangehenden Vorväter.* Auch °मुख: पितृगण:. — *b)* **Brunnendeckel.* — 3) f. ई *a) eine best. Körnerfrucht.* — *b) ein best. Metrum.* — 4) n. = नान्दीश्राद्ध HEMÂDRI 1,93,17.

नान्दीरव m. *Freudengeschrei.*

*नान्दीविशाल m. N. pr. KÂÇ. zu P. 6,3,63.

नान्दीश्राद्ध n. *ein den* नान्दीमुख 2) *a) geltendes Todtenmahl.*

नान्दुक m. N. pr. eines Mannes.

नापित 1) m. *Bartscheerer.* — 2) f. नापिती *die Frau eines Bartscheerers.*

नापितगृह n. *Barbierstube* Ind. St. 13,389.

*नापितवास्तु n. *das Haus eines Bartscheerers.*

*नापितवास्तुक Adj. von नापितवास्तु.

*नापितशाला f. *Barbierstube.*

*नापितायनि m. *der Sohn eines Bartscheerers.*

*नापित्य 1) m. dass. — 2) n. *das Geschäft eines Bartscheerers.*

नापुंसक Adj. *neutral* (Geschlecht).

नाभ् f. etwa *Oeffnung* oder *Quell.*

नाभ 1) am Ende eines adj. Comp. *a) Nabel.* — *b) Nabe des Rades.* — *c) Mittelpunct.* — 2) Adj. Beiw. Çiva's. — 3) m. N. pr. eines Mannes.

*नाभक m. *Terminalia Chebula.*

नाभस Adj. (f. ई) *am Himmel erscheinend, vom H. kommend* (Stimme). In Verbindung mit योग m. Bez. *bestimmter Constellationen.*

नाभाक 1) Adj. *von* Nabhâka *herrührend.* — 2) m. Patron von Nabhâka.

नाभाग m. N. pr. verschiedener Männer. Auch Pl.

नाभागदिष्ट und नाभागनेदिष्ठ m. fehlerhaft für नाभानेदिष्ठ.

नाभागारिष्ट m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata. Vgl. नाभानेदिष्ठ.

नाभागि m. Patron. des Ambarîsha.

1. नाभानेदिष्ठ m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata.

2. नाभानेदिष्ठ Adj. *von* Nâbhânedishṭha *herrührend.*

नाभानेदिष्ठीय Adj. dass.

नाभि 1) m. (nicht in der älteren Sprache) und f. (adj. Comp. f. इ und ई VÂMANA 5,49) *a) Nabel, eine nabelähnliche Vertiefung.* Auch नाभी. — *b) Nabe des Rades.* Auch नाभी; *m. — *c) Mittelpunct, die räumliche Mitte* und auch *das die Theile Zusammenhaltende.* *m. — *d) die enge Verbindung zwischen Verwandten: Verwandtschaft, Geschlechtsgemeinschaft;* vom Ort: *Heimat;* concret: *ein Engverbundener, Verwandter, Freund.* *m. — 2) m. *a) Moschusthier.* Geschlecht unsicher. — *b) das Haupt, der Oberste,* insbes. *unter Fürsten.* — *c)* N. pr. verschiedener Männer. — 3) (*f.) *Moschus.*

नाभिक 1) am Ende eines adj. Comp. *a) Nabel* HEMÂDRI 1,698,8. — *b) Nabe des Rades.* — 2) f. ई *a) eine nabelähnliche Vertiefung.* — *b)* **Achyranthes atropurpurea.*

*नाभिकण्टक m. = आवर्त.

नाभिकपुर n. N. pr. einer *Stadt.*

*नाभिकूपिका f. *Anschwellung des Nabels* GAL.

*नाभिगुडक m. *Nabelbruch.*

नाभिगुप्त m. N. pr. eines Sohnes des Hiraṇjaretas und eines von ihm beherrschten Varsha in Kuçadvîpa.

*नाभिगोलक m. *Nabelbruch.*

नाभिचक्र n. *Nabelkreis* (in der Mystik).

*नाभिज्ञ m. 1) Bein. Brahman's. — 2) *Nabelschmutz* GAL.

*नाभिजन्मन् m. Bein. Brahman's.

1. नाभिजात Adj. *aus einem Nabel hervorgegangen.*

2. नाभिजात Adj. *nicht von edler Geburt.*

नाभित्व n. Nom. abstr. von नाभि *Nabel* AIT. BR. 1,20.

नाभिदघ्न Adj. (f. ई) *bis zum Nabel reichend* ÇAT. BR. 3,3,4,28. NJÂJAM. S. 4, Z. 17.

नाभिधावत् Adj. *nicht zu Hülfe eilend* M. 9,274.

*नाभिनाडी f. *Nabelschnur.* Vgl. गर्भ°.

नाभिनाल n. und °ला f. dass. Zu belegen nur am Ende eines adj. Comp. (f. आ).

नाभिभू m. Bein. Brahman's Ind. St. 15,295.

नाभिमात्र Adj. (f. ई) *bis zum Nabel reichend* Ind. St. 13,273.

नाभिमान m. *Abwesenheit von Hochmuth, Bescheidenheit, Demuth.* अनभिमान v. l.

नाभिमूल n. *die Gegend unmittelbar unter dem Nabel* zu Spr. 3140.

*नाभिल Adj. von नाभि.

नाभिलक्षित Adj. *ungesehen, unbemerkt* JÂGÑ. 3,59. अनभिलक्षित v. l.

नाभिवर्धन n. 1) *das Abschneiden der Nabelschnur.* — 2) **Nabelschnur.* — 3) **Wohlbeleibtheit.*

नाभिवर्ष m. n. *der von* Nâbhi *beherrschte* Varsha.

*नाभील n. 1) *die Schamgegend beim Weibe.* — 2) *Nabelbruch.* — 3) *Nabelvertiefung.* — 4) *Beschwerde, Noth.*

नाभु m. von unbekannter Bed. GOP. BR. 2,2,13. VAITÂN.

नाभेय m. Patron. von नाभि.

नाभ्य 1) Adj. *a) aus dem Nabel hervorgekommen.* — *b)* als Beiw. Çiva's nach NÎLAK. so v. a. नाभिमर्दति. नाभिस्थानीय. — 2) n. *eine best. Opferhandlung* MÂN. GṚHJ. 2,7.

नाम 1) am Ende eines adj. Comp. (f. आ) = नामन् *Name.* — 2) Adv. s. u. नामन्.

1. नामक am Ende eines adj. Comp. (f. °नामिका; नामका wohl fehlerhaft) = नामन् *Name.*

2. °नामक Adj. (f. नामिका) *biegend, beugend.*

नामकरण 1) m. *Nominalsuffix.* — 2) n. *das Belegen Jmds* (Gen.) mit dem Namen von (°नाम्ना); *die Ceremonie der Namengebung* GAUT. °णं कर् *mit Jmd* (Gen.) *diese C. vornehmen.*

नामकर्मन् n. *die Ceremonie der Namengebung.*

नामकीर्तन n. *das Nennen des Namens Jmds* (Gen.) 215,13. insbes. *das Hersagen der Namen* eines Gottes.

नामगृह्य Absol. *unter Namensnennung* ÂPAST. ÇR. 3,14,1.

नामगोत्र n. Du. *Personen- und Familienname* GAUT. 2,23. KAUÇ. 55.

नामग्रह m., °ग्रहण n. (KÂD. 169,24) und °ग्राह m. *Erwähnung des Namens, Namensnennung.*

नामग्राहम् Absol. *unter Namensnennung.*

नामचन्द्रिका f., नामचरणभाष्य n. und °चरणवार्त्तिक n. Titel von Werken.

नामचौर m. *Namensdieb, der eines Andern Namen sich zueignet.*

नामजातिग्रह m. (M. 8,271) und °ग्रहण n. (KULL.) *Nennung des Namens und des Standes (der Kaste).*

नामतस् Adv. 1) = नाम्नस् Abl. von नामन्. — 2) *Namens, namentlich, mit Namen.* Mit कर् *Jmd* (Acc.) *mit dem Namen von* (Acc.) *belegen;* mit प्रच्छ् *nach Jmds* (Acc.) *Namen fragen.* नाम नामतस् und नामतस् — नाम so v. a. नामतस् oder नाम allein.

नामतिक Adj. *in Filz gekleidet.*

नामतीर्थ m. N. pr. eines Mannes.

नामतस् Adv. *namentlich.*

नामदेव m. N. pr. eines Mannes B. A. J. 4,46.

*नामद्वादशी f. *eine best. religiöse Ceremonie, bei der* Durgâ *unter ihren zwölf Namen verehrt wird.*

नामधृक् und °धा m. *Namengeber.*

नामधातु m. *ein denominativer Verbalstamm.*

नामधारक Adj. *nur den Namen von Etwas tragend, nur dem Namen nach Etwas* (Nom.) *seiend.*

नामधारिन् Adj. 1) am Ende eines Comp. *den Namen — führend, heissend.* — 2) = नामधारक GOBHILÂDHJ. 1,7.

नामधेय n. 1) *Benennung, Name.* नामधेयतस् *dem Namen nach* MUDRÂR. 26,16. — 2) *die Ceremonie der Namengebung.*